

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ocenie statusu powódki jako konsumenta w rozumieniu art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ decydujące znaczenie ma to,
 - a) czy powódka w momencie zawarcia umowy sprzedaży i bezpośrednio po tym wykonywała wskazaną przez siebie w postępowaniu pracę jako grafik i projektant stron internetowych jedynie w charakterze pracownika niesamodzielnego, czy przynajmniej częściowo również w ramach wolnego zawodu oraz
 - b) w jakim celu powódka nabyła pojazd, tj. czy jedynie w celu zaspokojenia własnych prywatnych potrzeb konsumpcyjnych, czy również w związku z jakąkolwiek obecną lub przyszłą działalnością zawodową lub gospodarczą lub z jakimkolwiek obecnym lub przyszłym celem zawodowym lub gospodarczym
- 2) Czy powódka traci możliwość powołania się na status konsumenta już wtedy, gdyby w sierpniu 2019 r. odsprzedała samochód i czy osiągnięty zysk miałby przy tym znaczenie?
- 3) Czy należy wykluczyć posiadanie przez powódkę statusu konsumenta już z tego powodu, że podpisała umowę, która została uprzednio sformułowana przez pozwaną oraz która w formularzu zawierała określenie kupującego jako „firma” i w której pod napisanym mniejszą czcionką tytułem „Porozumienia szczegółowe” widniało: „transakcja handlowa/bez zwrotu, bez gwarancji/dostawa nastąpi po otrzymaniu pieniędzy”, nie kwestionując tego faktu ani nie powołując się na status konsumenta?
- 4) Czy powódce może zostać przypisane zachowanie jej konkubenta, który jako dealer samochodowy pośredniczył w zakupie pojazdu, z którego pozwana mogła wywnioskować, że powódka jest przedsiębiorcą?
- 5) Czy przy ocenie statusu konsumenta działa na niekorzyść powódki, jeśli sąd pierwszej instancji nie był w stanie ustalić, z jakiego powodu pisemna umowa sprzedaży odbiega w zakresie określenia kupującej od oferty złożonej wcześniej przez konkubenta powódki i co zostało powiedziane w tym względzie podczas kontaktów telefonicznych między konkubentem powódki a sprzedawcą pracującym u pozwanej?
- 6) Czy dla statusu powódki jako konsumenta znaczenie ma fakt, że konkubent powódki kilka tygodni po przejęciu pojazdu zwrócił się telefonicznie do pozwanej z pytaniem, czy istnieje możliwość wykazania podatku VAT?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 10 marca 2022 r. – Saint-Louis Sucre/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de
l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny**

(Sprawa C-183/22)

(2022/C 213/41)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saint-Louis Sucre

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy regulę ustanowioną w art. 153 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (¹), zgodnie z którą statut organizacji producentów wymaga, by jego członkowie „[należeli], z tytułu wytwarzania określonego produktu w danym gospodarstwie, do tylko jednej organizacji producentów”, należy interpretować w ten sposób, że obowiązuje ona tylko członków będących producentami?
- 2) Czy w celu zapewnienia przestrzegania zasady przewidzianej w art. 153 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zgodnie z którą to zasadą będący producentami członkowie organizacji producentów muszą kontrolować w demokratyczny sposób ich organizację i podejmowane przez nią decyzje:
 - należy, aby ocenić niezależność każdego z członków organizacji, uwzględnić wyłącznie posiadanie ich kapitału przez tę samą osobę fizyczną lub prawną czy też również inne powiązania takie jak, w przypadku członków niebędących producentami, przynależność do tej samej konfederacji związków zawodowych, bądź, w przypadku członków będących producentami, sprawowanie funkcji kierowniczych w takiej konfederacji?
 - wystarczy, aby stwierdzić, że członkowie będący producentami sprawują rzeczywistą kontrolę nad organizacją producentów, iż ci członkowie dysponują większością głosów czy też należy zbadać, czy – z uwagi na rozdział głosów wśród rzeczywiście niezależnych członków – część głosów jednego lub większej liczby członków niebędących producentami umożliwia im, nawet bez większości, kontrolowanie decyzji podejmowanych przez tę organizację?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 9 marca 2022 r. – Sad Trasporto Locale SpA/Provincia autonoma di Bolzano

(Sprawa C-186/22)

(2022/C 213/42)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: Sad Trasporto Locale SpA

Druga strona postępowania w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym: Provincia autonoma di Bolzano

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia 1370/2007/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu rozporządzenia 1370/2007/WE do świadczenia usług krajowego i międzynarodowego publicznego multimodalnego transportu pasażerskiego, w których, po pierwsze, usługa transportu publicznego ma charakter jednolity dla celów udzielenia zamówienia i jest świadczona za pomocą tramwaju, kolei linowej wahałkowej i kolei linowej terenowej, a po drugie, transport szynowy stanowi ponad 50 % usługi powierzonej kompleksowo i jednolicie wykonawcy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, to znaczy, jeżeli Trybunał uzna, że wspomniane rozporządzenie nr 1370/2007 ma również zastosowanie do świadczenia usług krajowego i międzynarodowego publicznego multimodalnego transportu pasażerskiego, w których, po pierwsze, usługa transportu publicznego ma charakter jednolity dla celów udzielenia zamówienia i jest świadczona za pomocą tramwaju, kolei linowej wahałkowej i kolei linowej terenowej, a po drugie, transport szynowy stanowi ponad 50 % usługi powierzonej kompleksowo i jednolicie wykonawcy, sąd odsyłający zwraca się następnie z pytaniem, czy „art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1370/2007 należy interpretować w ten sposób, że również w odniesieniu do bezpośredniego udzielenia podmiotowi wewnętrznemu zamówienia publicznego w drodze zawarcia umowy o świadczenie usług publicznych transportu pasażerskiego tramwajem, przepis ten wymaga kontroli formy prawnej, jaką przyjmuje akt udzielenia zamówienia, co skutkuje wyłączeniem z zakresu stosowania rzeczzonego art. 5 ust. 2 aktów, które nie mają formy umowy koncesji na usługi?”;